

[Inger Merete Nordentoft.]

Opsparingsforanstaltning for Aktionærerne, medens Hensigten efter vor Mening burde være at tvinge Selskaberne til at konsolidere sig og derved sikre, at Industri og Erhvervs- liv faar det bedst mulige Grundlag, saadan at vi paa disse Omraader bliver i Stand til at følge med i den tekniske Udvikling, saa vi kan klare os i den stadig haardere Kon- kurrence paa Verdensmarkedet. Derfor er det ogsaa vort Partis Opfattelse, at Staten gennem Loven maa sikre sig den fornødne Kontrol med, at de Penge, der som Følge af Udbyttebegrænsningen ikke bliver udbetalt i Udbytte, bliver anvendt til Gavn for Samfundet, altsaa til Konsolidering, Moder- nisering og Udvidelse af Virksomhederne, og ikke opspares til senere Udbetaling til Aktionærerne.

At de Selskaber, der er stiftet, efter at vi fik Udnyttbegrænsningsloven, nu er ind- draget under den, maa vi selvfølgelig hilse med Glæde, men vi finder det meget ejen- dommeligt, at man har valgt at lade Gennemsnittet af det Udbytte, de har udbetalt i deres første Leveaar under Krigen, være Normen. Det rigtige maatte have været simpelt hen at lægge Loft over den tilladte Udbytteprocent, ikke blot for disse sidste Selskaber, men for alle, og derved komme bort fra Gennemsnitsudbyttetsatsen for de tre sidste Aar før det 1. September 1939 afsluttede Regnskabsaar og faa en fast Udbytteprocent lovfæstet i Lighed med, hvad der nu bliver Tilfældet for den Aktie- kapital, der falder ind under § 3, Stk. 1.

Da Ændringerne i Loven er Forbedringer, tilsiger jeg mit Partis Medvirken og Støtte til Lovens Gennemførelse, samtidig med at jeg indtrængende henstiller til den højtærede Handelsminister at forelægge Forslag saa betids i 1948, at vi kan faa en principiel De- bat om denne Lov, der i sin nuværende Form langt fra har den Betydning, den kunde og burde have.

Ministeren for Handel, Industri og Sø- fart (Krag): Jeg takker de ærede Ordførere, der har givet Tilsagn om at støtte Lovens Gennemførelse. Jeg forstod paa den Debat, der fandt Sted, at det er Meningen, at Sagens videre Behandling skal henvises til et Udvalg, og der vil der jo blive Lejlighed til videre Drøftelse, saa at jeg her skal nøjes med nogle ganske korte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen mente, at denne Lov og især den Skærpelse, der nu er foreslaaet fra min Side, var Udtryk for Mistillid til Erhvervslivet. Det er ikke rig- tigt, det er ikke Udtryk for nogen Mistillid

til Erhvervslivet, men det er et Udtryk for den Erfaring, man har gennem alle de Aar, hvor Aktieselskabsformen har bestaaet, at Aktionærerne altid vil se det som deres Ret at faa udbetalt saa store Udbytter som over- hovedet muligt.

Jeg tror, det er ret faa Aktieselskaber, hvor man ikke i stærkere eller mindre stærk Grad har kunnet iagttage en saadan Ten- dens fra Aktionærernes Side. Uanset hvad man i øvrigt vil mene om Aktieselskabs- formen og Aktionærernes Holdning over- hovedet, saa er det ganske givet, at det maa forholde sig forskelligt paa forskellige Tids- punkter, hvor godt det falder ind i den økonomiske Politik og i den økonomiske Konjunktur, at de Udbytter, der udbetales, er saa store som muligt. Vi har lige i denne Sal oplevet en Debat omkring vor finansielle Situation, en Debat, under hvilken det fra alle de Partiers Side, der deltog i Debatten, blev erklæret som noget ganske selvfølgeligt, at vi var interesseret i en Sanering af Penge- væsenet og interesseret i, at saa faa Penge som muligt kom ud til Forbrugerne, eller i hvert Fald at visse Begrænsninger fandt Sted. Det er nøjagtigt det samme, vi be- handler her, idet der ganske tydeligt fra Samfundets Side er en økonomisk Interesse i, at der ikke udbetales saa meget Udbytte, men at der sættes en Grænse for, hvor meget der kan udbetales. Disse Penge bliver lagt hen og vil enten kunne bruges til Ud- betaling senere eller til Investeringer senere, alt efter, hvilke Regler der maatte gælde til den Tid og den Situation, der maatte foreligge. De kunde teoretisk set bruges til Investeringer allerede i Dag, men Investe- ringsmulighederne er for Øjeblikket be- grænsede paa Grund af den forhaanden- værende Materiale mangel, ikke paa Grund af Pengemangel, saa man behøver ikke at frygte, at Pengene skal blive brugt til Investeringer i Øjeblikket.

Socialdemokratiets ærede Ordfører og den ærede kommunistiske Ordfører havde en Forestilling om, at man allerede nu maatte kunne fastsætte Regler for, hvilken Interesse Staten kunde have i Anvendelsen af disse Penge engang i Fremtiden. Det kan man naturligvis drøfte i Udvalget sammen med de øvrige Problemer, men jeg tror nu ikke, at der er særlig Rimelighed i at ind- føje en Bestemmelse derom i Lovgivningen.

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen anførte, at det var urimeligt, at Selskaber, der under Krigen har løbet saa stor Ri- siko ved Investeringer, nu skal stilles lige med de gamle Selskaber. Jeg er ikke sikker paa, at det Ræsonnement er holdbart. Der